

2219**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 21 września 2004 r.

w sprawie organów właściwych do stosowania w czasie stanu wojennego ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela wobec osób, których działalność zagraża bezpieczeństwu lub obronności państwa, oraz trybu postępowania w tych sprawach

Na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 156, poz. 1301, z 2003 r. Nr 228, poz. 2261 oraz z 2004 r. Nr 107, poz. 1135) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organy właściwe do dokonania w czasie stanu wojennego przeszukania osób, których działalność zagraża bezpieczeństwu lub obronności państwa, lub przeszukania mieszkań, innych pomieszczeń, pojazdów, statków powietrznych oraz jednostek pływających należących do tych osób, a także zajęcia przedmiotów wykorzystywanych do prowadzenia takiej działalności;
- 2) tryb postępowania w sprawach, o których mowa w pkt 1.

§ 2. Organami właściwymi do stosowania ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela, o których mowa w § 1 pkt 1, zwanymi dalej „właściwymi organami”, są:

- 1) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 2) Komendant Główny Policji, komendanci wojewódzcy Policji (Komendant Stołeczny Policji), komendanci powiatowi (miejscy) Policji;
- 3) Komendant Główny Straży Granicznej oraz terenowe organy Straży Granicznej;
- 4) Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej oraz komendanci terenowych jednostek organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej.

§ 3. 1. Funkcjonariusz lub żołnierz przed przystąpieniem do przeszukania osoby, o której mowa w § 1 pkt 1, przedstawia tej osobie nakaz kierownika komórki organizacyjnej, w której pełni służbę, wraz z pisemną zgodą właściwego organu.

2. W sprawach niecierpiących zwłoki, gdy uzyskanie zgody właściwego organu nie było uprzednio możliwe, funkcjonariusz lub żołnierz dokonuje odpowiednich czynności na podstawie nakazu kierownika komórki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1, oraz legitymacji służbowej. Po przeprowadzeniu czynności jest obowiązany niezwłocznie zwrócić się do właściwego organu o ich zatwierdzenie.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, funkcjonariusz lub żołnierz doręcza osobie, u której dokonano przeszukania, w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia przeszukania, pisemne zatwierdzenie tej czynności przez właściwy organ.

§ 4. 1. Przedmioty wykorzystywane do prowadzenia działalności zagrażającej obronności lub bezpieczeństwu państwa należy wydać na żądanie właściwego organu.

2. Przepisy § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 5. 1. Jeżeli zajęcie przedmiotów nastąpiło bez uprzedniej zgody właściwego organu, a zatwierdzenie czynności zajęcia nie nastąpiło w odpowiednim terminie, należy niezwłocznie zwrócić zajęte przedmioty uprawnionej osobie.

2. Jeżeli powstaje wątpliwość, komu należy wydać zajęte przedmioty, właściwy organ składa je do depozytu jednostki organizacyjnej tego organu aż do wyjaśnienia uprawnienia odbioru.

§ 6. 1. Funkcjonariusz lub żołnierz, przystępując do wykonywania czynności, o których mowa w § 1 pkt 1, jest obowiązany:

- 1) okazać legitymację służbową lub znak identyfikacyjny w taki sposób, aby osoba, wobec której są podejmowane czynności, miała możliwość odczytania numeru dokumentu i nazwy organu, który je wydał;
- 2) na żądanie tej osoby, umożliwić odnotowanie danych, o których mowa w pkt 1;
- 3) podać przyczynę oraz podstawę prawną podjęcia czynności.

2. Po zakończeniu wykonywania czynności, o których mowa w § 1 pkt 1, funkcjonariusz lub żołnierz informuje osobę, wobec której dokonano czynności, o prawie złożenia do właściwego organu zażalenia na sposób ich przeprowadzenia. Informację o pouczeniu osoby, wobec której czynność podjęto, funkcjonariusz lub żołnierz zamieszcza w protokole, o którym mowa w § 9.

§ 7. Przeszukania osób, o których mowa w § 1 pkt 1, pomieszczeń, pojazdów, statków powietrznych i jednostek pływających należących do tych osób dokonuje się w ciągu całej doby.

§ 8. Do przeprowadzenia czynności przeszukania stosuje się odpowiednio przepisy art. 222—224 oraz art. 228 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.¹⁾).

§ 9. 1. Funkcjonariusz lub żołnierz dokonujący przeszukania lub zajęcia dokumentuje te czynności protokołem sporządzonym niezwłocznie po ich zakończeniu, w którym podaje:

- 1) swoje imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz dane innych osób uczestniczących w przeszukaniu lub zajęciu;
- 2) oznaczenie sprawy, z którą przeszukanie lub zajęcie ma związek;
- 3) miejsce przeszukania lub zajęcia;
- 4) dokładną godzinę rozpoczęcia i zakończenia czynności przeszukania lub zajęcia;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188 oraz z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626 i Nr 93, poz. 889.

- 5) przebieg czynności przeszukania lub zajęcia oraz oświadczenia i wnioski jej uczestników;
- 6) dokładną listę zajętych przedmiotów i, w miarę potrzeby, ich opis;
- 7) wskazanie nakazu kierownika właściwej jednostki organizacyjnej właściwego organu wraz z pisemną zgodą tego organu, a w przypadku gdy zgoda nie została wydana, wzmiankę o poinformowaniu osoby, wobec której dokonano czynności przeszukania lub zajęcia, że otrzyma ona pisemne zatwierdzenie wydane przez właściwy organ;
- 8) w miarę potrzeby, inne okoliczności dotyczące przebiegu przeszukania lub zajęcia.

2. Protokół podpisuje funkcjonariusz lub żołnierz dokonujący czynności, o których mowa w § 1 pkt 1, oraz osoba, wobec której dokonano tych czynności. Odmowę podpisania protokołu przez osobę, wobec której dokonano tych czynności, lub brak jej podpisu wynikający z innych przyczyn funkcjonariusz lub żołnierz zaznacza w protokole.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

2220

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 24 września 2004 r.

w sprawie wyposażenia lokalu przeznaczonego do wykonywania działalności kantorowej oraz sposobu prowadzenia ewidencji i wydawania dowodów kupna i sprzedaży wartości dewizowych

Na podstawie art. 17d ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 141, poz. 1178, z 2003 r. Nr 228, poz. 2260 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 173, poz. 1808) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) niezbędne wyposażenie lokalu przeznaczonego do wykonywania działalności kantorowej;
- 2) sposób prowadzenia ewidencji i wydawania dowodów kupna i sprzedaży wartości dewizowych.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

§ 2. 1. Lokal, w którym ma być prowadzona działalność kantorowa, zwany dalej „kantorem”, powinien spełniać warunki techniczne i organizacyjne niezbędne do bezpiecznego i prawidłowego wykonywania czynności kupna i sprzedaży wartości dewizowych.

2. Kantor należy wyposażyć w:

- 1) umieszczoną na zewnątrz, w widocznym miejscu, nazwę „kantor”, ze wskazaniem adresu oraz dni i godzin prowadzenia działalności kantorowej;
- 2) tablicę informacyjną przedstawiającą:
 - a) wykaz skupowanych i sprzedawanych wartości dewizowych oraz aktualne ceny (kursy) ich kupna i sprzedaży,
 - b) informację o wydawaniu dowodów kupna i sprzedaży wartości dewizowych, na okaziciela lub imiennych,